

FILIPPIEKNEK ÍRT LEVÉL, Tükör Biblia - Mirror Bible – Francois du Toit

A levél legfontosabb gondolatai

Pál, Szilás, Timóteus és Lukács meglátogatta Filippit, és megalapította az első európai gyülekezetet Pál második missziós útja során, Kr. u. 50 körül (ApCsel 16:11-40).

Ezt a levelet Kr. u. 61 körül írták Rómából, amikor Pál házi őrizetben volt. Az erő és az öröm helyéről ír, hogy bátorítsa kedves filippi barátait, akiknek szintén sok ellentmondással kellett szembenézniük.

1:20 Közvetlen körülményeim nem vonják el a figyelmemet az üzenetemről! Meggyőződésem, hogy a beszélgetésünk most és mindörökké pontos beszámolót fog adni Krisztus magasztosságáról. Az üzenet megtestesül bennem. Akár élek, akár meghalok, az semmi különbséget sem okoz.

1:21 Krisztus határozza meg az életemet. A halál azt nem képes fenyegetni, még csak visszafogni sem.

2:12 „Nemcsak a jelenlétemben, de még inkább a távollétemben...” *Pál tudta, hogy ő sokkal inkább jelen lesz az üzenetében, mint a személyében! A szolgálat sikerét nem az méri, hogy hány munkatársat tudsz összegyűjteni, hanem azáltal, hogy mennyire tudod nélkülözhetővé prédikálni magadat!*

3:1 A hitetek végeredménye rendkívüli öröm az Úrban. Boldogságotok szüntelen vonatkoztatási pontja egyszerűen Ő. Ezt nem csak az ismétlés kedvéért mondom: az öröm a ti erődötök! Nincs biztonságosabb hely, mint eksztatikusan boldognak lenni!

Pál bátorítása: ne engedjék, hogy a vallás elvonja őket a romantikus gyönyörködéstől.

3:7 Vallási származásom és őszinte rajongásom összessége nullával egyenlő. Az, amivel Krisztusban megajándékozottak lettünk, jelentéktelen információvá alacsonyította mindazt, ami egykor oly fontosnak tűnt. A törvény tisztelete a veszteségetek. A hit a nyereségetek.

3:8 Valójában arra a következtetésre jutottam, hogy minden kapcsolatom, ami korábban istenfélő zsidóként meghatározott engem, messze háttérbe szorult amiatt, amit a Messiás megismerésével nyertem. Most már Jézus Krisztus és az ő bámulatos megváltása szabja meg az identitásom. A vallás olyan, mint a kutyaszar. Búzlík, ne lépjeteK bele!

4:4 Az öröm nem egy lehetséges luxus, hanem az öröm a ti alaphelyzetetek! Az Úrban való egyesülésetek a folyamatos gyönyörködésetek forrása. Ezért akár újra is mondhatom: örüljeteK az Úrban mindig!

4:6 Ne hagyjátok, hogy ettől elvonjon benneteket bármilyen szorongás!

4:11 Felfedeztem a „Vagyokság”-ot, és rátaláltam arra, hogy teljesen megelégedett¹ vagyok bármilyen körülmények között.

(Megelégedett¹, autarkes, elégedett, az az érzés, amikor teljesen elégedett vagy magaddal.)

4:13 Minden helyzetben erős vagyok abban, aki belülről megerősít engem, hogy az legyek, aki vagyok.

(Pál ezzel a belső hellyel való kapcsolódásban élte meg az életét. Felfedezte, hogy ugyanaz a „Vagyokság” tükröződik őbenne, mint amiben Jézus járt. 1Kor15:10 Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok.)

1. fejezet

1:1 Pál és Timóteus a Filippiben élő összes szenthez, akik Krisztus Jézusban vannak, beleértve a vezető csapatot, a felügyelőket¹ és a diakónusokat² is.

*(Felügyelő, **episkopos**¹, az **epi** szóból, ami azt jelzi, hogy folyamatosan hatással van rá, és **skopos**, „hatáskör”, hogy az átfogó képet lássa; **diakonos**², a **diako**, a diakóból, a vezetésből, ügyeket intézni, törekedni valamire; lásd Fil 3:14)*

1:2 Az Apa jóindulata elválaszthatatlanul összeköti életünket Jézus Krisztus uralmával.

1:3 Rátok gondolni mindig ösztönöz az öröme és az Isten iránti hálára.

1:4 Az értetek való imádkozás bizonyosan nem munka - inkább költészet. Örömmel számítok az értetek mondott imáim eredményére!

1:5 Örömteljes részesedésünk mindabból, amit az evangélium közvetít, nem változik. Első találkozásunk frissessége mind a mai napig folytatódik.

1:6 Birtoklok egy belső bizonyosságot rólatok, meggyőződve abban, hogy aki a bennetek lévő jó munka kezdeményezője¹, ő az is egyszerre, aki azt teljességre viszi, ahogyan az Jézus Krisztusban tükröződik, aki a nap világossága. Ő az idő teljessége.

*(Kezdeményező, **enarche**¹, kezdetektől nyilvános fellépésre készülni. Lásd: Préd 3:15 „ami volt, az van most, és ami lesz, az már volt!”)*

1:7 Nem vagyok elbizakodott, hogy ekkora bizonyosságom van rólatok. A megváltott ártatlanságunk összefüggésében nem tudok másképp gondolni rátok. Én a szívembe zártalak titeket! Elkötelezett barátságotok a fogságomban nagy bátorítást jelent számomra, közös védekezésünkben és az evangélium megerősítésében. Együtt vagyunk ebben! Közös részesei vagyunk ugyanannak a kegyelemnek. Az én kegyelemem a ti kegyelmetek.

1:8 Isten ismeri utánatok való heves vágyódásomat, Jézus Krisztus gyengéd szeretetével!

1:9 Az a vágyam mindannyiótok számára, hogy a szeretet¹ megvalósulásának teljessége egyre inkább át fog törni minden határt bennetek, és hogy a másokkal való kapcsolatotok minden területére nagy hatással lesz a szeretet bensőséges megismerése.

*(Az **agapao**¹ szó egy összetett szó: „**ago**” szóból, ami azt jelenti, hogy vezetni, ahogy a pásztor vezeti a juhait. És a „**pao**” szóból, ami pihenést jelent! Az ő szeretete vezet engem az ő nyugalomába; az ő befejezett művének teljes realizálásába! Az „agapé” a 23. zsoltár egy szóban. „Az elmélkedés folyamaiban emlékszik a lelkem arra, hogy ki vagyok.”)*

1:10 Arra sűrgetlek benneteket, hogy a lehető legnagyobb alapossággal vizsgáljátok meg ezt az agapé-szeretetet, mint amikor egy gyémánt teljes napfényben megnézve bizonyítja

hibátlan tökéletességét. Azt a kihívást intézem hozzátok, hogy ezt a szeretetet vigyétek el a legvégső következményéig! Nincs sértődés a szeretetben, amint az bebizonyosodott Jézus Krisztusban, aki a nap világossága.

(Ha a gyémánt kezdettől fogva hibátlan, akkor minden lehetséges vizsgálat bizonyítani fogja a tökéletességét. Nem az a lényeg, hogy valaki hogyan reagál a szeretet kezdeményezésére. A szeretet végső próbája a kereszten fejeződött be. Az igazság nem népszavazás által válik igazzá. Valakinek a tudatlansága vagy közömbössége nem változtathatja meg az igazságot.)

1:11 Teljesen el vagytok halmozva megváltott ártatlanságotok és megigazultságotok termésével, amiért Jézus Krisztus fáradozott! Ünnepeljétek Őt!

1:12 Szeretnék bátorítani benneteket, kedves barátaim, hogy az ellenállás, amivel szembenézek, és amely az evangélium legyőzésére volt hivatott, csak azt szolgálta, hogy előbbre vigye az evangélium ügyét!

1:13 A börtön lett a szószékem! A kormányzó összes katonája és mindenki, aki a palotában dolgozik, megismerte az üzenetemet. Tudják, hogy nem az ő foglyuk vagyok, hanem Krisztusba vagyok bezárva.

1:14 Az Úrban hívők közül sokakat a bebörtönzésem győzött meg arról, hogy merjenek félelem nélkül, bátran beszélni az igéről.

1:15 Egyesek rágalmazzák az üzenetet, mások szenvedélyesen és elragadó bizonyossággal hirdetik.

1:16 Egyesek kihasználva szorult helyzetemet, nyereszkedni akarnak rajtam saját céljaik érdekében.

1:17 Másokat újra tökéletesen a szeretet inspirál, és teljes mértékben támogatják azt, ahogy védelmezem az evangéliumot!

1:18 El vagyok ragadtatva! Krisztus mindenütt beszédtema! Még a negatív hírverés is Neki dolgozik!

1:19 Látom, ahogy Jézus Krisztus Lelke, mint egy karmester¹, mindezt a ti imáitokkal együtt egy koncertté alakítja, amely az üdvösséget ünnepli!

*(A szó, **epichoregeo**¹, az **epi** szóból származik, az **előjárószó helyén, fölött, felelős, + chorus**, kórus, zenekar, vagy tánc + **ago**, ami azt jelenti, hogy vezetni, mint a pásztor a juhait; tehát a tánc vezetője vagy a zene karmestere)*

1:20 Gondolataim¹ nincsenek csapdába zárva a fejemben! Szabadon bolyonganak, várva, hogy nem fogok megszégyenülni semmilyen ellentmondás miatt! Közvetlen körülményeim² nem vonják el a figyelmemet az üzenetéről! Meggyőződésem, hogy a beszélgetésünk² most és mindörökké pontos beszámolót fog adni Krisztus magasztosságáról. Az üzenet megtestesül bennem. Akár élek, akár meghalok, az semmi különbséget sem okoz.

*(Az **apokaradokia**¹ szó összetett szó, 3 részből áll, **apo**, távol, **kara**, fej és **dokeo**, gondolat. A **parrhesia**² szó, a **para**, közelséget jelző előjárószóból; egy hatáskörből kiindulva; a lakóhely egyesítésére vonatkozó javaslattal együtt; hogy a szerzőjétől és adójától származik; onnan ered; azt a pontot jelöli, ahonnan egy cselekvés ered; meghitt kapcsolatot; és **rhesia**, beszélgetés)*

1:21 Krisztus határozza meg az életemet. A halál azt nem képes fenyegetni, még csak visszafogni sem.

1:22 Most élni annyit jelent, mint a hitetek aratásából lakomázni! Nem mondhatom el, mikor emelem fel a test horgonyát¹ és hajózom el! Ez egyáltalán nem számít nekem.
(Az **aihreomai**¹ szó, az **airo**, a horgonyt felemelni és kihajózni.)

1:23 Gyakran tépelődöm e két gondolat között. Erősen sóvárgok kilépni ennek a testnek a korlátai közül Krisztus közvetlen ölelésébe! El tudjátok képzelni, hogy ez milyen csodálatos lenne!

1:24 Mégis ez az evangélium a hátam mögé csavarja és leszorítja a karomat¹. Eltökélt vagyok afelől, hogy a ti érdekekben a testben maradok.
(Az **anagke**¹ szó azt sugallja, hogy a karodat a hátad mögé csavarják és leszorítják. Lásd 1Kor 9:16)

1:25 Biztos vagyok benne, hogy a veletek töltött időm boldog fejlődésre inspirálja előremutató hiteteket!

1:26 A Krisztusban való egyesülésünk öröme nem ismer határokat! Oly sok okunk van az ünneplésre! El tudom képzelni a boldogság kitöréseit, ha személyesen ott lennék veletek!

1:27 Az egyetlen lényeges dolog¹, ami helyes fókuszt ad evilági tartózkodásoknak, az a tény, hogy a mindennapi magatartások értéket közvetít² és kontextust ad Krisztus evangéliumához! Tehát akár jelen vagyok veletek, hogy saját szememmel tanúja legyek állhatatosságatoknak, vagy távol vagyok, a mi lelki egységünk³ és céltudatosságunk egyformán nyilvánvaló lesz.

(A **monon**¹ szó arra mutat, amit a leglényegesebbként emeltek ki; az **axios**² szó azt jelenti, hogy egy másik, hasonló értékű dolog súlyával bír, ugyanolyan értékes, mint a többi, sokat ér. A psziché, görögül pshuche, tudatosságra, mentális attitűdre utal. Pál egy elválaszthatatlan összetartozást kíván kifejezni; **sunathleo**³, atlétikai verseny. A kerékpárversenyzés a peloton kifejezést használja; ahol a versenyzők akkor a legerősebbek és leggyorsabbak, amikor az úgynevezett bolyban tekernek, ami a versenyzők sűrűn tömörülő csoportja, akik az előttük haladó szélárnyékában könnyebben kerekednek. Egy tömegversenyen a legtöbb versenyző általában mindvégig egy nagy bolyban halad. A szó francia eredetű, egy olyan kifejezésből származik, amely azt jelenti, hogy „összetekeredve egy labdába”.)

1:28 Bátor félelemnélküliségetek mindenféle akadállyal szemben egy biztos jel azoknak, akik szembeszállnak veletek, hogy erőfeszítéseik hiábavalóak. Dicsőséges magatartások még nyilvánvalóbbá teszi a megváltást.

(Mindez hamisíthatatlan: Istennek nincs vetélytársa! A vallás önsegítő üdvösségprogramjai nem fenyegetik őt!)

1:29 A kegyelem miatt, amellyel Krisztusban megajándékozottak vagytok, bármit is szenvedjétek el Őérte, az sohasem téríthet el benneteket attól, amit a hit igaznak tud rólatok!

1:30 A hitünk ugyanabban a nyilvános arénában¹ van közszemlére téve; de egymás kitaró küzdelmének nem pusztá szemlélői, hanem kölcsönösen tanúságtevői vagyunk. Diadalmasan visszatükrözzük egymásnak a másik győzelmét.
(Az **agon**¹ szó a verseny helyszínére, az arénára vagy stadionra utal.)

2. fejezet

2:1 Krisztusban való szövetségünk¹ a legbensőségesebb. Az ő szerelmi történetét fejezzük ki², összefonódva a lélek közösségében és a gyengéd érzelmekben.

(A **parakaleo**¹ szó, a **para** szóból, amely közelséget jelző elöljárószó, egy olyan dolog, amely a közelségből származik; olyan dolog, ami befolyásolási hatáskörből származik; a lakóhely egyesítésére vonatkozó javaslattal együtt; az alkotótól és az adótól származik; az eredete, a cselekvés kiindulópontja egy meghitt kapcsolat, és a **kaleo** jelentése: a név identitását meghatározza a családnév. A **paramuthion**² szó, a **para** + **muthos** szavakból származik, mítosz vagy mese, tanító történet, szívtől szívig ható üzenet nyelven.)

2:2 Krisztusi gondolkodásokat teljessé teszi a gyönyörködésemet! Ti is ugyanazt az isteni szeretetet visszhangoztatok; lelki társak vagyunk, mert ugyanazokat a gondolatokat rezonáljuk.

2:3 Semmilyen rejtett szándékkal kevert hamis kovász vagy üres filozófiai hízelgés sem érhet fel az olyan gondolkodással, amely másokat őszintén többre értékeli, mint önmagát.

2:4 A saját teljességetek felfedezése Krisztusban felszabadít benneteket arra, hogy önmagatokról másokra irányítsátok a figyelmeteket!

2:5 Ahogyan Jézus tekintett önmagára, az az egyetlen érvényes módja annak, hogy hogyan tekintsetek ti saját magatokra!

2:6 Alakjában és hasonlatosságában az ő léte Istennel teljesen egyenrangú volt. A Fiúsága nem lopta el a rivaldafényt az Atyjától! Emberi mivolta sem vonta el a figyelmet Isten istenségétől!

2:7 Az ő küldetése azonban nem az volt, hogy bizonyítsa istenségét, hanem hogy átölelje a mi emberségünket. Isteni hírnevétől megfosztva, teljesen magáévá tette a mi fizikai emberi formánkat. A mi hasonlatosságunkban született, és úgy azonosította magát, mint az emberi nem szolgája. Szeretete a rabszolgánkká tette!

2:8 Így tehát a kereszt drámájának kontextusában: az ember Jézus Krisztus, aki teljesen Isten, teljesen emberré válik, hogy saját teremtménye keze által önként meghaljon az emberiség halálával.

Elfogadta az átkot és a legaljasabb szégyent, hogy egy bűnöző halálával haljon meg.

(Így a halál kapuján keresztül, leszállt a mi pokoli sötétségünkbe. Jel 9:1 Amikor az ötödik égi hírnök megfújta a trombitáját, láttam egy csillagot, amely az égből a földre hullott. A csillag megkapta a kulcsot a mélység kifürkészhetetlen mélységeibe vezető aknához. [Halálával Jézus legyőzte az alvilágot, és nála vannak a kulcsok; senki másnál nincsenek.] Jel 1:18 Én vagyok az Élő. Meghaltam, és most, íme, itt élek a világ végezetéig, és nálam vannak a kulcsok, melyekkel kinyitottam a Hádész és a halál kapuit. Továbbá Ef 4:8-10)

2:9 A teljes megaláztatás e helyéről Isten a legmagasabb rangra emelte őt. Isten olyan névvel ruházta fel Jézust, amely mindennek messze fölötte áll, és egyben képviselője is minden más névnek.

(Ef 1:20 Meg akarod mérni Isten elméjét és izmait? Fontold meg, hogy milyen erőt szabadított fel Jézus Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és örökre a trónra ültette, mint végrehajtó hatalmát a mennyek birodalmában. Jézus Isten hatalmának jobbkeze. Őt az emberi kétségbeesés legmélyebb tömlöcéből emelte fel a mennyei boldogság legmagasabb régiójába. [Lásd Ef 2:5-6 és 4:8-9] Ef 1:21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnél magasabb rendű, amelyet valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő. - A Jézus név teljes mértékben kifejezi az Ő küldetését olyannak, mint ami tökéletesen beteljesedett! Ő a világ Megváltója! Titusz 2:11 Isten kegyelme fényesen ragyog, mint a nap, így téve az emberiség üdvösségét tagadhatatlanul láthatóvá. [Clarence Jordan így fordítja ezt: „Mert Isten ki nem érdemelt kedvessége ránk tört, új életet hozva az egész emberiség számára.”] Lásd még Ef 3:15 Minden család a mennyben és a földön belőle származik; az övé az emberiség családneve, és ő marad minden ember hiteles identitása az összes nemzet számára.)

2:10 Amit az ő neve leleplez, az minden teremtményt meggyőz a megváltásukról! Minden térd a mennyben és a földön és a föld alatt meghajol spontán imádatban!

(Lásd Ézsaiás 45:23 „A saját életem a meggyőződésem garanciája – mondja az Úr –, hogy minden térd szabadon meghajol előttem az imádatban, és minden nyelv spontán módon ugyanabból az Isten által ihletett forrásból fog szólni.” Lásd még a Római 14:11-hez írt kommentáromat!)

2:11 Így hát minden nyelv ugyanazt az odaadást fogja hangoztatni és visszhangozni az ő megkérdőjelezhetetlen Uralkodójuk felé, aki maga az élet Megváltója! Jézus Krisztus megdicsőítette¹ Istent, mint a teremtés Apját! Ez a legvégső következménye Apánk szándékának!

*(A **doxa**¹ szó, szándék, vélemény, gyakran fordítják dicsőségnek. Jel 5:13 És hallottam, hogy minden teremtmény az égben és a földön és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami benne van, ezt mondta: „Annak, aki a trónon ül és a Báránynak, legyen áldás és tisztelet és dicsőség és hatalom mindörökké örökkön-örökké!” Lásd a Róm 14:11-hez fűzött kommentárjegyzetemet! Pál itt Ézsaiás 45:23-at idézi. Lásd a 20:22-23 verseket: „Nézzetek szembe velem, és **legyetek** megmentve a földnek minden határáig. [Figyeljétek meg: „**Legyetek megmentve.**” Nem pedig: „Váljatok megmentetté.”] Én vagyok az Isten. Bálványaitok a képzeletetek kitalált koholmányai.” Ézs 45:23 „Én magamra esküdtem meg, szájam szava megigazultságot nemzett; ezt nem lehet visszafordítani.” A héber **אֵל** **Yatsa** szó fordítható: nemzett, mint a Bírák 8:30-ban: „Mindен térd meghajol előttem, és minden nyelv visszhangozza eskümet”. [Így szóljatok ugyanazzal a bizonyossággal, amely belőlem fakadt.] A **עָבַד** héber **Shaba** szó azt jelenti, hogy hétszer említeni magunkat, azaz esküdni - tehát a zsidó gondolkodásban egy kijelentés hétszeres megismétlésével minden vitának véget vetünk. Lásd Zsid 6:13.16-17)*

2:12 Figyelembe véve ezt a csodálatos eredményt, amit a hitünk lát és ünnepel, nyomatékosan sürgetlek benneteket, drága barátaim, hogy továbbra is legyen kihegyezve a fületek¹ arra, ami ösztönzi a magatartásokat, hogy teljes mértékben kifejezzétek a saját üdvösségetek részleteit a legszemélyesebb és legpraktikusabb módon. Lássátok az üdvösséget a maga világrengetően félelmetes és végső befejezettségében. Tudom, hogy

személyes jelenlétem nagyon bátorít benneteket, de most azt akarom, hogy a távollétemben olyan inspirációra ébredjétek, ami felülmúl mindent, amit eddig ismertetek. Ez azt jelentené, hogy még ha soha nem is látnátok többé az arcomat, vagy sosem kapnátok tőlem egy újabb levelet, az egyáltalán nem változtatna semmit a hiteteken!

*(Pál szolgálatának sikere nem abban állt, hogy saját rabszolgáivá tette az embereket, hanem az evangélium számára tudta lekötelezni őket! Tudta, hogy ő sokkal inkább jelen lesz az üzenetében, mint a személyében! A szolgálat sikerét nem az méri, hogy hány munkatársat tudsz összegyűjteni, hanem azáltal, hogy mennyire válik nélkülözhetővé a te személyes prédikációd! A gyakran engedelmességgént fordított szó az **upoakoo**¹ szó, inspirált hatása alatt vagy annak, amit hallasz.)*

2:13 Fedezzétek fel magát Istent, mint kimeríthetetlen belső forrásotokat. Ő lobbantja fel bennetek a vágyat és az energiát saját gyönyörűségére!

2:14 Az egész életetek egy költemény. Bármilyen alvilági morgás vagy veszekedés teljesen helytelen lenne! Ne hagyjátok, hogy az ilyesmit megzavarják a társalgások ritmusát.

2:15 Hibátlan ártatlanságotok vonzerőt sugároz, mint fénycsóvák egy olyan nép közepén, amely elfelejtette igazi fiúságát, és amelynek élete eltorzult és perverz lett.

*(Ebben a versben Pál az 5Mózes 32:5-t idézi a héber szöveg görög Septuaginta-fordításából, utalva a következőkre 5Móz 32:4-5 és 18-ra. Ebben az összefüggésben Isten tökéletes munkássága, mint az emberiség Apja egyszerűen el lett felejtve; az emberek „görbékké és perverzékké” váltak; eltorzultak és kicsavarodtak a fiúi létük igazi mintájából. A 5Móz 32:18 azt mondja: „Ti elfelejtettétek a Sziklát, amely nemzett titeket, és elszakadtatok az Istentől, aki táncolt¹ veletek!” Héberül: **khul**¹ חול)*

2:16 Életetek visszhangozza¹ az élet üzenetének logikáját². Olyan helyen vagytok, mint a csillagok az éjszakai égbolton, minden fölé helyezve és fényt sugározva, amely ragyogóan áthatol a sötétségen. Így erősítitek meg az Úr napját és teszitek teljessé örömeimet! Ti vagytok a győzelmi koszorúm és a bizonyíték arra, hogy nem hiába futottam meg a pályámat. (Az **epecho**¹ szó, az **epi** szóból származik, ami azt jelenti, hogy felülről, és **echo**, megtartani, visszhangozni. Az élet szava, a **logosz**², megtestesíti a fogalmat vagy eszmét, gondolatot, az intelligenciát mint az ismert dolgok összekapcsolt hálózatát jelenti; a logika összességét. A **logos** főnév igei alakja a **lego**, szavakkal rámutatni; gondolatok értelmes módon történő összegyűjtése, összekapcsolása és kombinálása; tehát egy egymásba fonódó diskurzusra utal. Héber megfelelője a **dabar** דבר ami szót jelent, [ami a gondolatot tároló és hordozó eszköz]; nőnemű alakjába דברה **Deborah** mézelő méhet jelent! Képzeljük el a mézelő méhet munka közben; ellenállhatatlanul vonzódik a virágokhoz, és spontán beporozza azt, miközben összegyűjti és egészséges mézzé alakítja a nektárt! Az **eis**³ prepozíció, egy pontra utal, a következményben elért eredményre. Lásd Kol 1:29. A teljességetek Krisztusban nem egy távoli cél, hanem egy azonnali felismerés számotokra! A munkám felülhalad minden lelkesedést, amit korábban ismertem az akaraterőm feladatorientált törvénye alatt. A kimerültségen túl is munkálkodom, minden erőmmel iparkodva eltökélten minden energiát felhasználva, amivel Ő hatalmasan inspirál engem.

2:17 Azt akarom, hogy úgy lássátok a szolgálatomat, mint a hitetek oltárán kiöntött bort. Örülök a gondolatnak, hogy ugyanabból a forrásból iszunk és ezért közös örömünket ünnepeljük!

2:18 Bármit is szenvedjétek el, csak örömben fejezzétek be!

(Az öröm egy merész kijelentés, a súlyos veszély és szenvedés ellenére, hogy az ellentmondás nem határoz meg bennünket, és nem azé az utolsó szó az életünkben. Tudjuk, hogy akár élünk, akár meghalunk, az üzenetünk megállíthatatlan, és legyőzi a világot.)

2:19 Bízom az Úrban, hogy hamarosan el tudom küldeni Timóteust hozzátok. Ez olyan lesz számomra, mintha személyesen ott lennék veletek!

2:20 Nincs itt senki, aki teljesebben osztozna a szívemben. Tudom, hogy ő rendkívüli odafigyeléssel fog vigyázni rátok.

2:21 Sajnos sokan vannak a szolgálatban, akiknek önző céljaik vannak.

2:22 Nem kell semmit sem mondanom nektek Timóteusról, mert ti már ismeritek az értékességét! Együtt munkálkodtunk az evangéliumért a legszorosabb közösségben, mint ahogy apa és fia támogatják egymást.

2:23 Szeretném azonnal elküldeni őt hozzátok, de csak arra várok, hogy hogyan alakulnak számomra itt a dolgok.

2:24 A lehető leggyorsabban szeretnék csatlakozni hozzá! Bízom az Úrban, hogy a tárgyalásom pozitív kimenetelű lesz.

2:25 Sürgősnek érzem, hogy azonnal elküldjem hozzátok Epafroditosz testvéremet, aki munkatársam és szövetségese. Eredetileg azért küldtetek hozzám, hogy segítsen nekem, és most viszonzom a szívességet!

2:26 Vágyakozik utánatok, és nagyon hiányoztok neki. Eléggé elkeseredett, amikor hallotta, hogy mennyire aggódtatok azért, mert olyan beteg volt.

2:27 Majdnem meghalt, de Isten kegyelmének hála, nemcsak Epafroditosz miatt, hanem miattunk is! El sem tudom képzelni, mekkora gyászt szenvedtünk volna, ha elveszítjük őt!

2:28 Késedelem nélkül elküldöm őt hozzátok. Tudva, hogy milyen öröm lesz nektek, mint ahogy már számomra is olyannyira vigasztalás volt ő!

2:29 Életének óriási értékét hatalmas örömmünneppel kell megülni, amikor megérkezik! Ó, mily öröm, hogy szerethetjük egymást az Úrban!

2:30 Én annyira tiszteltem a Krisztus munkája iránti teljes elkötelezettségét. Neki nem jelentett gondot, hogy a ti érdeketekben értem szolgálva az életét is kockáztassa!

3. fejezet

3:1 A hitetek végeredménye rendkívüli öröm az Úrban. Boldogságotok szüntelen vonatkoztatási pontja egyszerűen Ő. Ezt nem csak az ismétlés kedvéért mondom: az öröm a ti erődötök! Nincs biztonságosabb hely, mint eksztatikusan boldognak lenni!
(Jahve öröme a ti erőtök. כִּי חֲדוֹת יְהוָה הֵיא מֵעַזְכֶּם Nehemiás 8,10)

3:2 A körülmetélés támogatói a hitetek és szabadságotok ellenségei! Gonosz szándékkal munkálkodnak! Legyetek éberek velük szemben, mint ahogyan egy elszabadult vadászkutyát kerülnétek ki! Miattatok kinyílt a bicskájuk!

3:3 Mi mutatjuk meg a „körülmetélés” valódi lelki értelmét! Az istentiszteletünket nem határozza meg semmi kívülről felismerhető dolog, ami akár csak távolról is hasonlítana a törvényben előírt cselekedetekre és vallási szertartásokra! Istent abban a belső bizonyosságban imádjuk, ami a megváltott ártatlanságunk és Jézus Krisztus befejezett műve feletti öröm miatt él bennünk. A megigazultságban való hit adja a lelki istentisztelet magvát. A testiességhez szokott elme vallásos erőfeszítésekkel hasztalanul próbálja elérni a megigazultságot. Meggyőződésem, hogy a körülmetélés vagy a törvény bármely műve képtelen bármit is hozzátenni ahhoz a megigazultsághoz, amit Jézus megszerzett nekünk.

3:4 Bárki másnál több okom volna arra, hogy zsidó mivoltomra támaszkodjak, hiszen oly sok évig a legőszintébb odaadással lelkesedtem a szertartásokért. Ha Isten tetszésének elnyeréséhez tényleg lehetne tenni valamit személyes erőfeszítéssel, akkor azon a versenypályán én lennék a favorit! A származásom nyilvánvaló:

3:5 Nyolcnapos koromban kaptam a híres vágást, pontosan úgy, ahogy a törvény előírta. Születésem szerint izraelita vagyok. Törzsem őse Benjámin. Héber vagyok a héberek között! A törvény betartásában a legszigorúbb párthoz tartoztam. Büszkén voltam farizeus. *(Jákob szeretett felesége Ráchel volt. Ő meghalt, miközben Benjámint szülte; továbbá a két törzs, mely nem lázadt fel: Benjámin és Júda. Azzal, hogy Pál azt mondta, hogy ő héber a héberek között, hangsúlyozta, hogy mindkét szülői ágán a származása nem keveredett pogány vérrel.)*

3:6 Szélsőséges buzgóságom abban mutatkozott meg, ahogyan hevesen ellenkezve üldöztem mindenkit, aki Krisztusban élte meg az identitását. *(Az úgynevezett eklézsiát.)* Ha a törvény betartása és a hitvallások által esetleg lehetséges lett volna Isten előtt feddhetetlenül megállni, akkor az nekem sikerült volna!

3:7 Vallási származásom és őszinte rajongásom összessége nullával egyenlő. Az, amivel Krisztusban megajándékozottak lettünk, jelentéktelen információvá alacsonyította mindazt, ami egykor oly fontosnak tűnt. A törvény tisztelete a veszteségetek. A hit a nyereségetek.

3:8 Valójában arra a következtetésre jutottam, hogy minden kapcsolatam, ami korábban istenfélő zsidóként meghatározott engem, messze háttérbe szorult amiatt, amit a Messiás megismerésével nyertem. Most már Jézus Krisztus és az ő bámulatos megváltása szabja meg az identitásom. A vallás olyan, mint a kutyaszar. Búzzlik, ne lépjeteK bele!

3:9 Itt vagyok hát: megtalálva Krisztusban! Mindeddig a szemétdombon kapirgáltam! Az önigazultság útvesztőjében csapdába ejtett engem a saját, kötelességvezérelt és büntudatközpontú, vallásos törekvésem, aminek még jól be is fűtött a cselekedetközpontú törvényeskedés! Krisztus hite leleplezi az identitásomat. A megigazultság határozza meg azt, hogy Isten mit hisz arról, hogy valójában ki is vagyok én. Ennek a megigazultságnak Isten a forrása, és megalapozza a hit tekintélyét. *(Máskülönben a hit csak tündérmese volna, ha nem maga Jézus lenne a lényege!)*

3:10 Ó, mily nagy dolog megérteni az ő feltámadásának dinamikáját! Az ő feltámadása a megigazultságunk bizonyítéka! Isten üdvrendjének kinyilatkoztatása az, hogy benne foglalva Krisztusban, vele együtt valójában én is szenvedtem, és Krisztussal együtt én is meghaltam!

(Mivel már teljes mértékben képviselve voltam az ő szenvedéseiben, halálában és feltámadásában, most, amikor ellenállásokkal szembesülök, nagyon ihletett állapotban vagyok! Róm 4:25)

3:11 Amikor szembesülök a halállal, valójában szemtől szembe kerülök¹ a saját feltámadásommal!

*(A **katantao**¹ szó, a **kata + anti**, egy helyre jutni, egy másikkal szemben, szemtől szemben. 1Kor 15:18 A „nincs feltámadás” azt jelenti, hogy senki számára nincs remény a síron túl. Nem számít, hogy hitted-e, hogy benne vagy Krisztus halálában, vagy sem. 1Kor 15:19 Ha a Krisztusba vetett reménységünk csak arra korlátozódna, hogy ebben az életben hasznunkra legyen, akkor képzeljük el, milyen súlyos lenne a csalódásunk, ha mindez hirtelen véget érne, amikor meghalunk. 1Kor 15:20 Azonban éppen ebben a pillanatban a feltámadt Krisztus mindenkit képvisel, aki valaha meghalt. Pontosan úgy, ahogy az első gyümölcs képviseli a teljes aratást. 1Kor 15:21 Ugyanaz az emberiség, aki egy emberben meghalt, egy emberben feltámadt. 1Kor 15:22 Ádámban mindenki meghalt, Krisztusban mindnyájan életre keltek.)*

3:12 Lehet, hogy homályosak a határai annak, hogy felfogjam¹ a síron túli, feltámadott élet teljes terjedelmét. De törekszem arra, hogy pontosan megértsem és teljesen megragadjam² azt a valóságot,

amit Jézus Krisztus mindvégig tudott énrólam, amikor meghalta az én halálomat. És hogy lássam önmagam az ő hitében, ami szerint én oly tökéletesen övele és őbenne voltam, hogy megmentett és feltámasztott engem a halál markából!

*(A **lambano**¹ szó azt jelenti, hogy felfogni, megragadni, azonosulni. 1Kor 13:12 Hogy úgy ismerjek, ahogyan én is mindig ismert voltam! A **katalambano**² szó, a **kata** szóból, amely itt a **lambano** ígét erősíti, tehát hogy teljesen megragadni; megbékélni, magáévá tenni. A KJV szerint, „hogyan megragadjam azt, amiért én is meg vagyok ragadva a Jézus Krisztus által.”)*

3:13 Nem dicsekszem ezzel az újonnan megtalált megigazultsággal, mintha egy ötletként az én fejemből pattant volna ki. Épp ellenkezőleg, elhatároltam magam mindentől, ami korábban meghatározta a látásmódomat: a „Csináld magad!” házi barkácsolás rendszerétől, a törvényeskedő cseledek és az akaraterő hangsúlyozásától. Most már teljesen a prófétai lényegre fókuszálok. Krisztus az, akit mindvégig el akartunk érni! És most ő maga itt van a szemünk előtt¹, mintegy karnyújtásnyira!

*(A „Csináld magad!” házi barkácsolás rendszer a „Csináld magad!” fa gyümölcse. Az **emprosten**¹ szó, az **en**, **-ban**, és **pros**, az, ami közvetlenül előttem van, szavakból áll össze! Lásd Jn 4:26 „Jézus válaszolt ... „Én vagyok az, akire te vágyakoztál.” Tükör Biblia)*

3:14 Az emberiség megváltott ártatlanságának jutalmát teljes egészében szem előtt tartom. Mint ahogy egy bajnok atléta a nyilvános versenyeken, nem vagyok hajlandó elterelni a figyelmemet

semmi más által. Isten meghívott¹ minket Krisztusban, hogy emeljük fel a szemünket őrá, és ismerjük fel őbenne az identitásunkat.

*(A **klesis**¹ szó, meghívás, a **kaleo**, a vezetéknév, ami a név identitását jelenti. Míg a törvény csak azzal foglalkozik, ami lent van, a hit megragadja a tekintetünket, hogy csak*

azt lássuk, ami fent van, ahol mi Krisztussal együtt, mint az ő társai, vele együtt ülünk a mennyei helyeken! Az identitásunk őbenne van. Kol 3:1)

3:15 Mi, akik felfedeztük tökéletes megigazultságunkat, a gondolatainkat lehorgonyoztuk Krisztusban. Ha még mindig tökéletlennek látod magadat, Isten kinyilatkoztatja neked, hogy csak az idődet vesztegeted azzal, hogy azt képzeled, hogy lehetsz még inkább elfogadott és igaz, mint amilyen már vagy!

3:16 Akkor hát adja meg a kegyelem üzenete a tempót.
(A törvény egy kerülőút, ami nem vezet sehová!)

3:17 Szabadon utánozhatsz engem, mivel együtt sokak életére befolyásunk van, hogy mások is a nyomdokainkba lépjenek.

3:18 Mint tudjátok, ezekről a dolgokról beszélve gyakran könnyekig meghatódom, annyira szenvedélyes vagyok az emberiség megváltott ártatlanságának kinyilatkoztatása ügyében, hogy nem értem, miért vannak még mindig olyan emberek, akik ellenzik ezt az üzenetet. Sokan közömbösek vagy nyíltan ellenségesek Krisztus keresztyével szemben.

3:19 Nem veszik észre, hogy a „Csináld magad!” házi barkácsolás és törvényeskedés rendszere önpusztításhoz vezet? Minden odaadásuk a vallási étvágyuk istene iránt tovább mélyíti a szégyenüket. Mégis úgy tűnik, hogy nincs problémájuk ezzel, mivel az elméjüket felperzselte a büntudat¹.

(„Földi dolgok”¹ - ebben az esetben a büntudat uralta bukott gondolkodásmódra utal. Lásd Kol 3:1-3; Zsid 10:1.19-22)

3:20 Valódi állampolgárságunk¹ azt jelenti, hogy Krisztussal közös a pozíciónk a mennyei helyeken! A menny nem a célunk, hanem a kiindulópontunk²! A megértésünk forrása³ a Megváltóból fakad. Teljesen magunkhoz öleljük⁴ az Úr Jézus Krisztust!

*(A **politeuma**¹ szó, a közös vagyon, a társadalmi identitásunk. A **uparcho**² szó azt jelenti, hogy kezdetet, kiindulópontot venni. A forrás szóval fordított szó az **ek**³. Teljesen átölelni, **apekdechomai**⁴, a **apo**, távol [attól, ami korábban meghatározott] és **ek**, ki, forrás; és **dechomai**, a kezünkbe venni, teljes szívvel elfogadni, teljes mértékben átölelni.)*

3:21 Az üdvösség, amelynek Jézus a szerzője, átformálja ezeket az agyagból való testeket, és felemel minket, hogy teljesen részesüljünk az ő mennyei dicsőségének alakjában! Azt a súlyos ellentmondást, amellyel gyakran szembesülhetünk a hústest gyarlóságában, messze felülmúlja majd az a dicsőséges ragyogás, amely az ő emberi testében mutatkozott meg, amikor feltámadt a halálból. Istennek dinamikus munkálkodása szerint, az ő erejével a hasonlatosságának tükörképét vési belénk. Így mindent legyőz és önmagának alárendel.

*(Pál törekvése, hogy teljesen megértse a feltámadás erejét (3:10), összhangban van az Ef 1:19-ben olvasható imájával. Azért imádkozom, hogy minden összehasonlítást felülmúlóan megértsétek az ő hatalmas erejének nagyságát, amely bennünk munkálkodik, akik hiszünk¹. A hit feltárja, hogy milyen óriási kiváltságban vagyunk részesítve, akik Krisztusban vagyunk. [Az **eis**¹ elöljárószó, egy olyan pontról beszél, amelyet elértünk.] Ef 1:20 Ez ugyanaz a dinamikus energia, amelyet Isten szabadított fel Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és jobbjának erejével örökre odahelyezte őt a mennyek birodalmába. Ef 1:21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnel magasabb rendű, amelyet*

valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő. Ef 1:22 Én szeretném, ha ezt látnátok: mindezeket a hatalmakat a lába alá vetette. Ő minden fej és váll fölé magasodik. Ő a fej. Ef 1:23 Az egyház¹ az ő teste. Lényének teljessége bennünk mindent mindenben betölt! Isten nem tudja már magát láthatóbbá tenni, vagy pontosabban megmutatni. [Az ekklesia¹, az ekprepozícióból származik, amely mindig is az eredetet jelölő szóból, és a klesia a kaleo, a névvel, családnévvel való azonosításból származik. Így az „egyház” az ő megváltott képmása és hasonlatossága az emberiségben]. Lásd még egyszer Fil 2:6 Alakjában és hasonlatosságában az ő léte Istennel teljesen egyenrangú volt. A Fiúsága nem lopta el a rivaldafényt az Atyjától! Emberi mivolta sem vontta el a figyelmet Isten istenségétől! Fil 2:7 Az ő küldetése azonban nem az volt, hogy bizonyítsa istenségét, hanem hogy átölelje a mi emberségünket. Isteni hírnevétől megfosztva, teljesen magáévá tette a mi fizikai emberi formánkat; a mi hasonlatosságunkban született, és úgy azonosította magát, mint az emberi faj szolgája. Szeretete a rabszolgánkká tette! Fil 2:8 Így tehát a kereszt drámájának kontextusában: az ember Jézus Krisztus, aki teljesen Isten, teljesen emberré válik, hogy saját teremtménye keze által önként meghaljon az emberiség halálával. Elfogadta az átkot és a legaljasabb szégyent, hogy egy bűnöző halálával haljon meg. Fil 2:9 A teljes megaláztatás e helyéről Isten a legmagasabb rangra emelte őt. Isten olyan névvel ruházta fel Jézust, amely mindennek messze fölötte¹ áll, és egyben képviselője is minden más névnek. (Az uper¹ szó azt jelenti, hogy feljebb, helyett, vagy azért). A Jézus név teljes mértékben kifejezi az ő küldetését, olyannak ami egészen beteljesedett! Ő a világ Megváltója! Lásd még Ef 3:15 Minden család a mennyben és a földön belőle származik; az övé az emberiség családneve, és ő marad minden ember hiteles identitása az összes nemzet számára.)

Fil 2:10 Amit az ő neve leleplez, az minden teremtményt meggyőz a megváltásukról! Minden térd a mennyben és a földön és a föld alatt meghajol spontán imádatban! Ef 4:8 A Szentírás megerősíti, hogy letartóztatott minden lehetséges fenyegetést, amely az emberiséget túszul ejtette. [„foglyul ejtette a fogságot”] És a feltámadásában, trófeaként vitt minket a magasba diadalmas mennybemenetelen. Fontoljátok meg Isten zsenialitását: a megtestesült Krisztusban emberi alakban visszaszerezte azt, ami eleve a teremtettségünk által hozzánk tartozott. Ez az ő kegyelmi ajándéka nekünk. (Idézet a Ps 67:19 LXX Septuaginta, 1 ἑλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, **elabes domata en** [-ban, -ben] **anthropo** - Visszaszerezted az emberiség istenképmásításának ajándékát. Az **elabes** szó a **lambano** szóból azt jelenti, hogy elveszem azt, ami a sajátom. Az emberi faj, férfi vagy nő szó az **anthropos**, az **ana**, felfelé, és a **tropos**, életmód; jellem; hasonlóképpen. [Idézet a héber szövegből, Zsolt 68:18.19 באדם מתנות באדם lakachat mattanoth ba adam - Ádám-ban vettél ajándékokat.” **Jézus Krisztus úgy osztogat nekünk ajándékokat, hogy ő maga azokat már át is vette bennünk, az emberben a megtestesülése által.** Adam Clarke kommentárja.] Újjászülettünk az ő feltámadásában. 1Pét 1:3; Óz 6:2; Ef 2:6 Mi is felemelkedtünk az ő mennybemenetelében, hogy ugyanúgy üdvözöljenek minket is a mennyi birodalom tróntermében, ahol most vele együtt ülünk az ő hatalmában.)

4. fejezet

4:1 Most mindezek fényében, biztos vagyok benne, hogy értékelni tudjátok, milyen hatalmas gyönyörűségemre vagytok! Drága barátaim, ti vagytok az én trófeám és az én örömöm! Ahogy eddig is tettétek, továbbra is álljatok rendíthetetlenül erősen az Úrban!

4:2 A személyiségetek forrását¹ meghatározza a nevetek! Kedves Evódia² és Szintiché³, engedjétek meg, hogy hadd emlékeztesselek benneteket nevetek jelentésére! Foglaljátok

le gondolataitokat a kegyelem közvetlen és könnyű útjának követésével! Akkor együtt zavartalanul fogjátok betölteni a küldetésetek az Úrban.

(A **parakaleo**¹ szó, a **para** szóból, amely közelséget jelző prepozíció, egy olyan dolog, amely a közelségből származik; olyan dolog, ami befolyásolási szférából származik; a lakóhely egyesítésére vonatkozó javaslattal együtt; az alkotótól és az adótól származik; az eredete, a cselekvés kiindulópontja egy meghitt kapcsolat, és a **kaleo** jelentése: a név identitását meghatározza a családnév. Az **eudias**² szó, az **eu**, jó, és az **odos**, út, tehát egy virágzó és gyors utazás, közvetlen és gyors úton való vezetés; **suntuche**³, a **sun**, együtt, és **tugchanō**, eltalálni, a célba találni; egy dárdát vagy nyilat kilövő emberé)

4:3 Suzegos, te tényleg a nevedet jelented számomra: megbízható igás társam! Társulj szorosan ezekhez a hölgyekhez, akik sporttársaim voltak az evangéliumban! Kelemen is, valamint az összes többi munkatársam - az ő nevüket is feljegyeztem az élet könyvébe!

(Pál az összes barátja nevét feljegyezte! [Lásd Róma 16:1-23] Lásd az Élet Könyvéről a Jelenések 17. fejezet végénél. A **Zoé**: „élet, ami Krisztusban van meghatározva”, oly gazdag jelentést ad a tulajdonneveknek. A **Suzugos**: igás-társ. Filippiben a nők voltak az evangélium első hallgatói, és Lídia volt az első megtérő. ApCsel 16:13-15. **Kelemen**: tiszta égbolt, ragyogó és napsütéses időjárás. Pál maga is értékeli a tulajdonnevek jelentését, hiszen ő az, akinek a saját neve a **Sheol**, szóból, ami sötét alvilágot jelent, **Pao**, a nyugalmat jelentő szóra változott. Pétert Kéfásnak nevezi, ami a Petros arámi változata, hogy szándékosan átirányítson a Petros ismertebb hangzásától, és így a nevének eredeti jelentését hangsúlyozza. Isten egyházának sziklaalapja. A Máté 16-ban Jézus a Petros, új névvel azonosítja Simont, Jónás fiát. Ezzel kinyilatkoztatja azt, hogy az Isten fia az egyházát az ember fiára építi.)

4:4 Az öröm nem egy lehetséges luxus, hanem az öröm a ti alaphelyzetetek! Az Úrban való egyesülések a folyamatos gyönyörködés forrása. Ezért akár újra is mondhatom: örüljétek az Úrban mindig!

4:5 Ez a fajta öröm képessé tesz benneteket arra, hogy tökéletes udvariasságot¹ mutassatok minden emberrel szemben! Az Úr nincs közelebb egyesekhez, mint másokhoz!

(Udvariasság, **epieikes**¹, az **epi**-ből, ami azt jelenti: folyamatosan hatással van, és **eikos**: ésszerű, udvarias. Pontosan ez Pál hozzáállása a bálványimádó, görög filozófusokhoz az ApCsel 17:27.28 szerint. Lásd még Titusz 3:3 Az örömtök láthatóvá és ellenállhatatlanná teszi az evangéliumot! Az elválasztottság mindenféle formája el van törölve, mint ahogy minden ürügy is arra, hogy szerencsétlenek és elhanyagoltnak érezzük magunkat.)

4:6 Ne hagyjátok, hogy ettől elvonjon benneteket bármilyen szorongás¹! Inkább fordítsatok át minden pillanatot imádsággá, és a kéréseiteket hálában áztassátok Isten előtt!

(A **merimnao**¹ szó aggodalom, a figyelemelterelés gondolatán keresztül, a **meritzo**, megosztani szóból. A kéréseitek nem okoznak meglepetést Istennek. Ő messziről ismeri a gondolataitokat és minden utatokat. Mégis gyönyörködik a veletek való beszélgetésekben és gyermeki bizalmatokban! Énekek éneke 2:14; Mt 6:8)

4:7 Az imádat és a hálaadás állapotában tanúsítjátok azt, hogy bennetek az Isten békéje hogyan visszhangozza¹ a Jézus Krisztusban való egységetek tudatát. Túl minden olyan gondolat hatósugarán, amely esetleg elbizonytalaníthatna benneteket. Ahogyan az őrszemek² vigyáznak a városra, figyelve a lehetséges fenyegetés első jeleire, éppígy a ti

szívetek legmélyebb érzései és gondolataitok megnyugvása teljes mértékben védelmezés alatt állnak.

(Az **uperecho**¹ szó lefordítva, visszhangzik ...elérhetetlenül. És φρουρέω **phroureō**² a város kapuit őrző. Ez a béke nem mérhető a külső körülmények által, hanem mélyen a szívetekben lakozik, lényetek legbelsőbb részeiben. Nem egy törekeny érzés szerinti békéről beszélünk, amely könnyen megzavarható, nem olyanról, amelyet magunknak kellene előállítanunk. Ez Isten békéje. Az a béke, amelyet maga Isten élvez! Ez a béke meghaladja az értelmező gondolkodásunk minden korlátját, és olyan nyugalommal árasztja el szívünket és elménket, amely a bizonytalanság napjain átveszi az irányítást érzelmeink és a közérzetünk felett!)

4:8 Most pedig ez legyen a döntő érvelés: fontoljátok¹ meg azt, ami mindenkiről igaznak² van bizonyítva Krisztusban. Attól lenyűgözve³ éljétek, amit Isten gondol rólatok! Ismerkedjétek meg a megigazultság kinyilatkoztatásával⁴! Ismerjétek fel önmagatokban az Istennel való hasonlóságot. Legfontosabb ügyetek az legyen, hogy kijelentitek az emberiség megváltott ártatlanságát⁵. Gondoljátok a barátságra⁶. Fedezétek fel, milyen híres⁷ mindenki az evangélium világosságában! Az emberiség Isten reflektorfényében van! Merengjétek el azon, mennyire fel vagytok emelve⁸ Krisztusban. Tanulmányozzatok⁹ olyan történeteket, amelyek az életet ünneplik.

(Lásd Kol 3:3 „Foglaljátok le gondolataitokat a trónterem valóságával, ahol Krisztussal együtt ülünk!” A **logitsomai**¹ szó logikus érvelésre utal, mindent számba véve; **alethes**², azt jelenti, ami el volt rejtve, de most feltárult. Az Ef 3:21-ben Pál az igazságról beszél, ahogyan az Jézusban testesült meg. A lenyűgözöttek szó a **semnos**³, a **sebomai**, a tisztelni, imádni szóból. A megigazultság szó a **dikaiois**⁴, a **dikay** szóból két fél, akik egymásban hasonlóságot találnak, ahol nincs kisebbségi érzés, gyanakvás, vádaskodás, visszasírás vagy teljesítménykényszer. Az evangéliumban Isten leleplezi a megigazultságot. Azt jelenti ki, hogy hogyan sikerült Istennek önmaga előtt igazzá tenni az emberiséget. Arról szól, hogy Isten mit tett helyesen, nem pedig arról, hogy Ádám mit tett rosszul. Lásd Róm 1:17. A **hagnos**⁵ szó a feddhetetlen ártatlanságról beszél. A **prophileo**⁶ szó pontosan azt jelenti, amit mond: barátság érdekében. Az angol famous szó a görög **euphemos**⁷ az **eu** szóból származik, szép munka, jó szóból, és a **phemos** azt jelenti, hogy a reflektorfényben lenni, a **phao**, ragyogni szóból; Jézus azt mondta: „ti vagytok a világ világossága”. Akárcsak egy dombon álló várost, a ti világosságotokat sem lehet elrejtetni. Az **arete**⁸ szót gyakran fordítják erénynek, a következő szóból **airo**, felemelni; **epainos**⁹, dicséretes, dicséretre méltó, **epi**, folyamatos hatást jelző, és **ainos**, történet)

4:9 Ezek a dolgok összhangban vannak mindazzal, amit tanítok és élek. Bátran gyakorolhatjátok azt, amit tőlem hallotok és láttok. A béke, amely elkerülhetetlenül követi ezt az életmódot, több mint egy homályos érzés. Ez maga Isten, aki így hitelesíti a vele való zavartalan egységünket.

4:10 Annyira boldog vagyok az Úrban, hogy ennyi idő után ilyen újjáéledő törődést mutattok a jólétem iránt. Felüdítő érzés tudomást venni a támogatásotokról, még akkor is, ha mostanában nem volt lehetőségetek kifejezni azt.

4:11 Nehogy félreértsetek, nem a finanszírozásra célzok. Felfedeztem a „Vagyokság”-ot, és rátaláltam arra, hogy teljesen megelégedett¹ vagyok bármilyen körülmények között.

(Megelégedett, **autarkes**¹, elégedett, az az érzés, amikor teljesen elégedett vagy magaddal.)

4:12 Engem nem befolyásol sem az, ha eltaposnak, sem az, ha elhalmoznak. Változhatnak a napok, változhatnak a helyek, de a titok ugyanaz marad: álljak szemben akár lakomával, akár böjttel, akár forrással, akár éhínséggel.

(A bővölködés nem egy jel Isten jóságáról, és a hiány sem az ő távollétéről. „Az a megigazultság határozza meg az életet, amiben Isten hisz.” A jó hír az a tény, hogy Krisztus keresztje sikeres volt. Isten megmentette azt az életet, amit számunkra tervezett és helyreállította az ártatlanságunkat. Az emberiséget soha többé nem fogják igazságosnak vagy igazságtalannak ítélni az erkölcsi törvények betartásának képessége alapján. Nem az a lényeg, hogy valakinek mit kell vagy mit nem kell megtennie, hanem az, amit Jézus megtett. Ez megy át hitből hitbe. Nem az a lényeg, hogy egy személynek jó vagy rossz a viselkedése, áldásként vagy átokként értelmezik a körülményeit [Hab 2:4]. Habakuk ahelyett, hogy a katasztrófa bekövetkezésekor átkot olvasna rá az emberekre, az emberiség felmentésének alapját ismeri fel abban, hogy az Ígéret felülmúlja a teljesítményt. Az 5Mózes 28 többé nem lenne a helyes vagy helytelen viselkedés motivációja vagy mércéje. „Ha a fügefa nem is virágzik, és a szőlőtőkén nem lesz gyümölcs, az olajfa termése elmarad, és a mezők nem adnak táplálékot, a nyáját elhajtják a földről, és nincsen csorda az istállóban, én mégis örülök az Úrban, örvendezem üdvösségem Istenében. Isten, az Úr az én erősségem, ő teszi lábamat a szarvasok lábához hasonlóvá, ő teszi, hogy a magaslatokra lépjek [Hab 3:17-19 RSV]. „Tekintsetek [a cselekedetek törvényéről] Jézusra. Ő a hit szerzője és beteljesítője.” [Zsid 12:1]. Lásd Róm 1:17)

4:13 Minden helyzetben erős vagyok abban, aki belülről megerősít engem, hogy az legyek, aki vagyok.

(Pál ezzel a belső hellyel való kapcsolódásban élte meg az életét. Felfedezte, hogy ugyanaz a „Vagyokság” tükröződik őbenne, mint amiben Jézus járt. 1Kor15:10 Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok.) Krisztus bennem visszatükrözi a benned lévő Krisztust. Fil 2:12 „Nemcsak jelenlétemben, hanem még inkább távollétemben.” Kol 1:27 Bennünk Isten vágyakozik megmutatni Krisztus bennünk lakozásának felbecsülhetetlen kincsét. Minden nép fel fogja őt ismerni, mintegy tükör által. Krisztusnak az emberi életben való lelepleződése beteljesíti az emberiség minden várakozását. Ő nem a történelemben, nem a világűrben, nem a jövőben, nem a Szentírás lapjain rejtőzik, csupán tükröződik mindezekben, hogy bennetek lepleződjön le. Mt 13:44; Gal 1:15.16)

4:14 Most nem azt mondom, hogy ne lett volna szükségem a ti segítségetekre vagy nem értékelném azt. Nehéz időszakaimban való részvételek olyan volt számomra, mint egy gyönyörű költemény.

4:15 Ti és én nagyon jól tudjuk, hogy az evangéliummal való első találkozásotok arra ösztönzött benneteket, hogy kapcsolódjatok hozzám az adás és viszonzás csodálatos ritmusában. A ti nagylelkűségetek támogatta az utazásomat Macedóniába, majd onnan tovább. Egyetlen más gyülekezet sem tette azt, amit ti tettetek.

(Pál meglátogatta Thesszalonikát és Bereát, körülbelül 12 évvel e levél megírása előtt. ApCsel 17:1-14)

4:16 Tesszalonikában is többször segítettetek nekem.

4:17 Nem más okból emlékeztetlek titeket ajándékaitokra, mintsem hogy bátorítsalak benneteket az ige bőséges aratásának felismerésére, amelynek élő levele vagytok.

(Görögül: a „ti ígének” gyümölcse.)

4:18 Ez a levél az én hivatalos nyugtám¹ nektek, amely bizonyítja, hogy a lehetőségeim túlcsoordulásig nőttek. A bensőmet összefűző varrások szétfeszülnek abban a kényeztetésben, amit az Epafroditész által küldött ajándékaitok okoztak bennem. Nagylelkűségetek úgy ünnepli Isten örömét, mint az irántam érzett szeretet oltárára kiöntött parfüm édes illata.

(Az **apecho**¹ szót itt kereskedelmi kifejezésként használjuk, ami azt jelenti, hogy egy összeget teljes egészében átveszünk, és erről nyugtát adunk. Az **apo** és az **echo**, tartani szóból; ebben a szövegkörnyezetben az **apo** prepozíció az akuzatívusszal a tartalom és a kapacitás megfeleltetését jelöli; a birtoklás és a vágy megfeleltetését. J. B. Lightfoot)

4:19 Az én Istenem is bőségesen, túlcsoordulásig betölti majd életek összes területének minden zeg-zugát. A Krisztus Jézusban valóra vált álmának gazdagsága megmutatja az irántatok való nagylelkűségét.

4:20 Istent mint Apánkat fogjuk ünnepelni megszámlolhatatlan korszakokon át. Mi vagyunk az ő dicsősége. Ez egész biztos.

4:21 A nevünkben öleljétek meg a Krisztus Jézusban lévő összes szentet. A barátaim, velem együtt, ölelnek benneteket.

4:22 Minden szent, különösen a császár házában levők üdvözölnek titeket szeretettel.

4:23 A kegyelem, amelyet Jézus Krisztus testesít meg, szellemben átölel titeket.

Fordította Cseh Péter Mihály, 2021. november-december.